

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
any 11 - època 2 - número 63 - febrer 2003 - exemplar gratuït

Cistelles d'or

Cap a l'Autònoma

Recordant Clavell

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

e9 amona

Distribuidor oficial

ADVOCATS

ASSESSORS

Joan Carles Codina
Advocat col. 1452

Esther Escoda
Advocat col. 1491

Salvador Guillamón
Advocat col. 27.167

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis

- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@retemail.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 63 - Febrer 2003 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat
i distribució: editrici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona, Regidoria de Mitjans
de Comunicació.

President: Antoni Soy.

Director: Xavier Lorente.

Consell de redacció: J. Bachs, J. Famadas, F. Molist
i A. Rodríguez.

Tots els grups amb representació en el ple poden
participar en el consell de redacció.

Col·laboradors: Grups Municipals de l'Entesa, PSC,
CiU i PP.

Cap de Redacció: Martí López.

Redacció: Gisela Rodríguez.

Rúbriques: Lluís Serra Morgan, Llorenç Soldevila,
Rosa Vila.

Fotografies: Marc Duran, Martí López Vila,

Xavier Lorente, Albert Burguera.

Disseny: Núria Cusachs.

Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Comercial: Carles Carvajal.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

*Sabates d'esport de fa cinquanta
anys.*

Fotografia: Marc Duran.

6-7. 50 anys de bàsquet

El Club de Bàsquet Argentona celebra el seu
50è aniversari. Mig segle de vida d'un club
que actualment té a les seves files un bon grapat
de joves que gaudeixen del bàsquet i somnien
en arribar algun dia a l'elit.

9. Autobús cap a l'Autònoma

Des del 8 de gener passat, l'autobús
de l'empresa Casas que va a la Universitat
Autònoma para a Argentona per recollir
els alumnes del poble que estudien a Bellaterra.
Una demanda popular que després de molts anys
s'ha aconseguit.

10-13. Candidats

Antoni Soy per L'Entesa, Montse Brugal pel PSC,
Ferran Armengol per CiU i Fede Ureña pel PP
són els candidats dels partits argentonins per a les
eleccions municipals del proper 25 de maig.
Aquí els podeu conèixer més a fons.

20-21. Quim Vila, artista a Madrid

Des de les passades vacances de Nadal
hem pogut veure l'argentoní Quim Vila
a la sèrie de Telecinco *20 y tantos*.
Vila ens explica com li ha anat aquesta
experiència a Madrid i les portes
que se li obren a través d'aquesta sèrie.

25. Clavell, en exposició

Durant un mes i mig el Museu del Càntir
ha acollit una interessant exposició dedicada
a la figura d'un dels argentonins més il·lustres,
Jaume Clavell. Fotos, escultures i alguna pintura
històrica per repassar la vida de Clavell.

Editorial

El CBA viu un dels moments més dolços tant pel que fa als resultats, com també per la participació. Un futur que es preveu millor que mai amb la propera construcció del nou pavelló.

Mig segle de bàsquet

10 anys dels Diables, 80 anys del futbol i ara 50 anys del Bàsquet. Argentona i les seves entitats culturals i esportives estan celebrant efemèrides d'aquelles que s'agraeixen, d'aquelles que ajuden a recordar per enfocar el futur amb més ganes que mai perquè la seva activitat continuï amb la mateixa força. Això és el que farà a partir d'ara el CBA que celebra el seu mig segle d'història. En el record queden moments màgics com els partits que s'havien fet en el mític hort del rector, o l'ascens a Lliga Nacional de les noies del CIC o els ascensos i títols masculins de 1ª del 1958/59 i del 1977/78. Però no tot ha estat bufar i fer ampolles en la història del club, ja que el CBA ha passat moments crítics com ara la desaparició breu del club a mitjans dels 80 estant a Primera Catalana. Ara, però, el club viu un dels moments més dolços tant pel que fa als resultats, com també per la participació. I és que els més de 150, nens i nenes, nois i noies, homes i dones que llueixen setmana darrera setmana la samarreta del CBA són la clau que el club hagi arribat als 50 anys amb uns salut de ferro i amb ganes de continuar molts anys més el camí que s'ha iniciat. Un futur que es preveu millor que mai amb la propera construcció del nou pavelló (finalment aprovat) que evitarà que molts nanos hagin d'entrenar o jugar a l'exterior a expenses de les inclemències meteorològiques. Però un missatge a tothom, directius, jugadors, pares i qui sigui: no oblidem que per sobre dels resultats s'ha de disfrutar, que aquesta és la riquesa de l'esport.

Carta de l'alcalde

La credibilitat de les persones és molt important tant a la vida corrent com a la política. Malauradament, però, no tothom té credibilitat o és mereixedor de confiança. No s'hi val tot ni en política ni en les relacions cíviques entre els ciutadans i ciutadanes.

ALD

La importància de la credibilitat

La credibilitat de les persones és molt important tant a la vida corrent com a la política. Una persona té credibilitat quan ens mereix confiança pel seu comportament, la seva forma de fer i les seves actuacions.

La credibilitat vol dir que es fan les coses d'una certa manera: amb honestedat, serietat, fermesa, convicció i visió a llarg termini. És una manera de fer basada en el treball diari, la preparació a fons i la dedicació. Implica un estil constructiu i sempre positiu, tot cercant sobretot solucionar i donar resposta als problemes i necessitats de les persones. Suposa un comportament respectuós amb tothom, en el qual no tot s'hi val i que va amb la veritat per davant. Pretén fomentar la màxima participació de les persones i donar una informació transparent del que es fa. Quan s'actua així normalment arriben els resultats positius per a les persones i per al poble.

En el camp de la política això es tradueix, també, en la lluita pel que són les seves finalitats bàsiques: la democràcia i els drets humans; la llibertat i la igualtat per a totes les persones; la cerca del bé comú; la satisfacció de les necessitats i els anhels de la majoria de la gent. Una política que respongui, simultàniament, a criteris de llibertat i de justícia per a tothom.

Malauradament, però, no tothom té credibilitat o és mereixedor de confiança. No s'hi val tot ni en política ni en les relacions cíviques entre els ciutadans i ciutadanes. Molt especialment, no s'hi valen les actuacions deshonestes, l'engany, la frivolitat, la lleugeresa, la demagògia i el sectarisme. En aquests casos predomina el catastrofisme, una manera de fer sempre destructiva i a la contra, sense fer mai cap proposta positiva. Un estil que tendeix a tirar pel dret, a tergiversar les coses quan es considera oportú. Una manera de fer que pot arribar a ser poc respectuosa amb els grups i les persones. Un estil de fer en el qual tot s'hi val, perquè només es busca el poder pel poder. Tot plegat fa perdre de vista els objectius bàsics de la política abans esmentats i no permet avançar en la solució dels problemes i la satisfacció de les necessitats de les persones.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

El rebut de l'aigua

Juntament amb el número de desembre hi ha una nota de la Companyia d'Aigües en la qual, de forma plausible, se'ns donen suggeriments per a reduir-ne el consum, amb la coneguda frase del Consell d'Europa: "L'aigua és patrimoni comú... etc." Que l'aigua hauria de ser patrimoni de tothom, segur que tots plegats ho sabem. El que passa és que, a l'hora de la veritat, l'aigua sembla que fos pertinença exclusiva de les companyies (quasi sempre en mans de l'Administració local) i de la Generalitat, atès els preus finals dels rebuts. Sincerament, no he vist mai cap altre tipus de servei en el qual s'hi reverteixin tants recàrrecs i impostos. A més, aquests recàrrecs són igual d'abusius tant si s'estalvia el líquid element com si no. Els darrers anys, he fet mans i mànigues per tal de no malbaratar-la, fins i tot, reutilitzant-ne els usos i, en canvi, el meu rebut no ha parat d'augmentar. No ho he fet per estalviar diners, sinó perquè fa temps que tinc consciència dels problemes mediambientals, però em sap greu que el meu esforç no quedi reflectit en els rebuts. Fixeu-vos: tinc l'últim rebut d'un habitatge que estic rehabilitant: com que només hi ha el paleta, el consum ha estat mínim, 2 m³, el preu dels quals, segons el mateix rebut, representen 0,35 cèntims d'euro; doncs bé, el total del rebut, entre quota de servei, quota fixa de clavegueram, impost de l'IVA i cànon de l'Agència Catalana de l'Aigua, suma 15,07 euros, és a dir, un import quaranta-tres vegades el del consum. No veig per enlloc que això incentivi l'estalvi. O és que hem d'estar pagant les infraestructures tota la vida?... Crec que, amb les xifres de l'aigua, igual que amb altres qüestions, als catalans ens estan prenent el pèl. Finalment: algú em podria dir quina justificació té la quota de servei (7,38 euros), si les avaries també les hem de pagar a part amb la quota de manteniment del mesurador?

Jaume Itchart i Boté

Can Doro: si o no?

Dies enrere, en una reunió d'àmbit comarcal, algú va assegurar que, urbanísticament, al centre d'Argentona s'està fent, en petit, el que fa uns anys va fer a Girona l'aleshores alcalde Nadal, tot i les crítiques inicials. Aquest comentari, a mi, que estic per l'equilibri entre tradició i progrés, em va fer pensar en la polèmica del nostre poble. Per això el vull comunicar, des d'aquí, per si pot ser útil a algú més, ja que estic segura que som molts els que pensem que el centre d'Argentona necessita esponjament, menys entitats financeres i més vida social, comercial i de carrer. És en aquest sentit que crec que cal un canvi urbanístic valent. L'altra cosa és si la promotora que ho ha de portar a terme sabrà fer un projecte capaç de casar aquestes necessitats amb la sensibilitat dels argentonins, els que hi han nascut, els que hi volem viure bé i que hi pensem morir. Per tot plegat, si algú vol recollir firmes a favor de Can Doro, d'entrada ja té la meua.

R.V. Martínez

El tabac

Enemic de la salut! Nova llei! És cosa seriosa o simplement mesures per distreure l'atenció d'altres coses pitjors? Ja ho veurem! Ara, però, tot fa molta pudor de socarrim: nova llei de tabac, reforma penal, caça de terroristes sense papers i presentació d'una gran dama en la política de Madrid. Després del Prestige tot és possible. El PP orienta una nova política de decrets en cadena. Hi ha molt nerviosisme, segur! El futur serà mogudet. Els catalans haurem de tenir bones amarres per no desorientar-nos. Hi ha molts esdeveniments a la vista: properes eleccions municipals i nacionals de Catalunya i les de l'"Estado de la Nación". Si hi afegim la guerra de Bush... Ens esperen temps difícils... Molts repor-

tatges de bons i de dolents, i de cortines de fum... Bé, ara el que toca és parlar de tabac, aquest enemic amb el qual hem viscut tota la vida en les famílies, sales d'espera, cinemes, treball... A tot arreu! El tabac va venir de l'Amèrica a mitjan segle XVI, època colonial espanyola.

Jo no tinc res en contra del tabac, hi tinc molt de respecte... Jo de jove fumava picadura i cigars, de més adult, en el delit d'una bona pipa. Fantàstic! Crec que el gran problema han estat els tabacs d'importació. Els cigarrets de tabac ros aromàtic filtren amb una gran càrrega d'additius per crear addicció, com les drogues...

No entenc que tantes noies joventes fumin d'una manera tan compulsiva. Una doctora deia que a l'hospital on treballa, si no fos pels malalts de tabac, la sala de pneumologia estaria buida. Penso que els humans d'avui som més fràgils i vulnerables que els d'abans. Actualment, en la vida i el treball hi ha més pressió, ansietat i

estrès. Aquestes circumstàncies creen moltes malalties. En el món rural andí, on hi ha tanta misèria i marginació, hi ha moltes malalties per desnutrició dels infants i dels adults, malalties pulmonars i moltíssims alcohòlics, però no hi proliferen com al nostre món els càncers de mama, d'úter, de fetge, de pàncrees... Ni les malalties cardiovasculars, l'Alzheimer, ni tanta calvície en plena joventut.

Joan Pannon

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Públics d'Argentona (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, Maria J. Castillo, Lluís Garcia, Miquel de Moragas, Lluís Serra o Isabel Sunyer.

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 24 de març del 2003 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: radio@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Primer equip de la història del CBA masculí. Anys 50.

Partit de Nadal en homenatge als 50 anys de presència de jugadors i jugadores de diferents equips.

L'equip del CIC, que va arrasar a Europa i a Espanya.

CINQUANTA CLAVATS

Història del bàsquet. Any 1953. Festa Major de Sant Julià. Un equip anomenat CP (Centre Parroquial) Argentona juga un amistós contra el Cabrera. A la pista: Fàbregas, Moreno, Canal, Pou, Ros i Figueredo, entre d'altres, defensen per primer cop els colors del que es considera el pare oficial del CBA. Sota la presidència d'Esteve Canal es disputaran amistosos al mític Hort del Rector fins que el 1954-55 la formació es federa a 3a categoria de la Lliga Diocesana (OAR). Una temporada després es fa el primer encimentat del camp, dues més tard s'estrena patrocinador (Aigües de Burriac) i es produeix el naixement competitiu del famós equip de les noies del CIC (Col·legi Immaculada Concepció, amb les Gallemí, Famadas, Glanadell, Forns, Güell, Botey i Albert), que faria fortuna esportiva a les

Espanyes i a Europa. Tant els conjunts masculins com femenins apareixeran i desapareixeran durant aquest últim mig segle però sense que en cap moment es deixi de jugar a bàsquet federat a la vila. Uns o altres mantenen la pràctica de l'esport. Amb el pas dels anys s'assisteix a moments de tota mena. Entre els bons: l'ascens a Lliga Nacional del CIC (1964-65), que va haver de renunciar a la màxima categoria per motius econòmics; i els diferents ascensos i títols masculins de 1a del 1958/59 i del 1977/78. L'octubre del 1985 s'inaugura el poliesportiu, i tres anys després el CBA, amb números vermells, desapareix estant a Primera Catalana amb basquetbolistes de gran nivell (Quique Spà, entre ells). Després d'una llarga travessa pel desert en què les noies i els veterans i veteranes mantenen la fla-

ma encesa, el club ressorgeix de les seves cendres gràcies a la feina de l'equip de futbol americà Argentona Bocs, presidit per Jesús García. Fruit de la tasca de molta gent l'Argentona entraria en la seva etapa de més esplendor amb una llarga llista d'ascensos per tocar avui el sostre de la Primera Estatal.

El club actual. El CBA viu la seva cinquena temporada sota la direcció de la Junta encapçalada per Rafel Jiménez. El fuster argentoní ha fet tots els papers de l'auca a les files de l'entitat groc-i-negre: jugador, entrenador i ara president. Ara mateix és un home satisfet per l'estructura esportiva que s'ha creat. "L'Argentona està en el moment més dolç des de l'etapa iniciada el 93. Tenim 14 equips, el sènior (Ferros Iluro.com) a la màxima

divisió de la nostra història (Primera Estatal), una base que comença a donar fruits en les categories mini amb equips competitius. El que jo veia fa 10 anys que s'havia de fer s'ha aconseguit gràcies a l'esforç de moltes persones entre elles: Carme Famadas, els Casado, els Jordà, Xavier Collet, Maties Colomina, etc. Mai Argentona havia tingut tants equips de bàsquet. S'ha demostrat que no havíem de tenir sostre sempre que no estiris més el braç que la màniga." Només en el present exercici, per dins el CB Argentona es mouen 210 esportistes entre preparadors, jugadors i directius. Jiménez encara voldria anar més enllà sobretot en el reforç del bàsquet femení. De manca de nois no n'hi ha, de noies sí. "Ens hem fet moltes preguntes sobre això. Hem fet jornades de portes obertes. Hem lluitat durant molts anys però ja hem perdut empenta, ens hem desil·lusionat. Deuen practicar altres esports: dansa, ballet... Què hi podem fer? En tot cas tenim dos sèniors, un preinfantil, un infantil i un cadet. Només ens falta un mini, un sub-21 i un júnior." El CBA treballa constantment en la promoció del bàsquet. No només durant la temporada sinó a l'estiu amb l'organització d'un Campus que arribarà enguany a la seva setena edició. "En fa dos que tenim un èxit molt gran. L'Andreu Arregui -vicepresident- hi ha donat un altre aire, s'hi ha abocat de ple, els nanos aprenen i alhora s'ho passen

bé, es fa club, grup, amistat... Ens vam arriscar a fer sortides, excursions, i cada any tenim més gent. En l'última edició vam batre rècord de participants (gairebé 80), vam haver de dir no a molta gent, l'espai és el que és i no pots fer res." De l'actual pedrera del CBA n'han sortit jugadors tan importants com el base Aniol Sala (FC Barcelona infantil) i el polivalent Francesc Lozano (Sant Josep de Badalona júnior, ex del FC Barcelona).

Esperant el poliesportiu. La preocupació continua sent la manca d'instal·lacions adequades per donar abast al creixement que ha experimentat el club als últims temps. I és que a la pista coberta ja no s'hi cap. "Cada dia hi ha diversos equips que han d'entrenar-se a fora. Hem crescut, també hi ha altres entitats que utilitzen el pavelló... Hem volgut ser solidaris amb tothom i en comptes de créixer cap a dins el poliesportiu, ho hem fet cap a fora." La somiada fita del nou poliesportiu sembla cada vegada més a prop. En el ple del gener passat ja es va aprovar el projecte i l'adjudicació de les obres. L'Ajuntament s'ha bolcat en el tema, i fins i tot la Generalitat ha acabat concedint una important subvenció de 435.000 euros (72 M de ptes.) per a la construcció de l'equipament valorat en 2'5 Milions d'euros (407 M de ptes.) i que té prevista la seva estrena pel gener del 2005. "És la nostra eterna il·lusió. Ara

el cor et batega més a poc a poc perquè ja veus que es va acostant. Sempre he dit que fotarem un crit d'alegria el dia que les màquines comencin a fer els fonaments i s'aixequin les parets. La gent que ve a jugar veu la nostra gesta esportiva i ho compara amb les instal·lacions i se'n fa creus, i diu 'Caram si tinguéssiu pavelló on estaríeu!!!' Segurament entre un 5 i un 10 per cent més de nanos vindrien a jugar, fins i tot dels voltants: Òrrius, Dosrius i fins i tot de Mataró. Pujaríem el nivell del bàsquet."

Actes del cinquantenari. A banda de l'acte de principi de temporada en què es va reunir representants de les antigues generacions de jugadors amb les actuals, el Nadal passat es va celebrar un especial torneig de Nadal al Centru en què s'enfrontaren equips mixtos d'homes i dones. Per a aquest 2003 està previst: una gran diada del club (cap al juny), que ompliria de cistelles la plaça Nova; una exposició de fotografies (març-abril); una obra de teatre al Centre Parroquial a càrrec d'Andreu Arregui i companyia, i s'intentarà aconseguir l'organització de la final del Campionat de Catalunya júnior. Els 50 anys de CBA és una efemèride molt especial i es vol fer festa grossa. "Jo en tinc 45, 50 és tota una vida. No ho pot dir tothom. És molt important", diu el president. Felicitats, i que en siguin molts més!!!

El bàsquet a Argentona escriu una altra pàgina per a la història. Aquest cop guanyant més que un títol o un trofeu, arribant a la màgica xifra de 50 anys d'existència. Una efemèride que reuneix sota la mateixa bandera homes i dones. Entre el masculí i el femení es pot dir que el mig segle és ben bé una realitat. Per separat, s'estaria faltant a la veritat, ja que tant per un cantó com per l'altre, hi ha hagut llargs parèntesis sense bàsquet. Personatges com Esteve Canal, les noies del CIC, Quim Perejoan, Quique Spà... són només alguns dels protagonistes de passatges directament lligats a l'últim mig segle de la vila. El cinquantenari del CBA coincideix amb l'etapa de màxim esplendor social i esportiu de l'entitat (amb el primer equip, el Ferros Iluro.com a Primera Estatal), a les portes de l'inici de les obres del nou poliesportiu municipal.

Les caravanes a punt i els mossos a l'expectativa.

La tarda del 12 de gener, quan la Festa Major d'Hivern cremava els darrers cartutxos, Argentona va rebre una visita inesperada. Un col·lectiu gitano que feia setmanes que voltava per Catalunya, en principi per celebrar un casament, es va plantar al Polígon Nord. Més de 25 caravanes i un centenar de persones que demanaven quedar-se uns dies a Argentona.

Acampant al Polígon

Dia 13 de gener al matí. Ens llevem amb la informació que al Polígon Nord d'Argentona s'hi han instal·lat un centenar de persones d'ètnia gitana que des de fa setmanes pul·lulen per Catalunya. La majoria són procedents de França, tot i que també n'hi ha de l'antiga Iugoslàvia, Alemanya i València i tots són família. El motiu de la seva estada a Catalunya és segons ells un presumpte casament d'una d'elles que encara no s'ha realitzat. Altres diuen que han vingut a Argentona perquè el patriarca està malalt, es vol visitar per un metge de Barcelona i s'acampen a Argentona perquè sabien que hi havia un bon lloc per quedar-se uns dies.

No és un càmping. L'alcalde de la vila, Antoni Soy, expressa que no es poden quedar al lloc perquè no reuneix les condicions higièniques i de seguretat per poder-hi viure. Hauran de marxar. Ells demanen estar-se tan sols uns dies al poble, però han d'acceptar que han de marxar el matí del dia 13.

Ràdio Argentona es dirigeix al punt on estan acampats per saber més coses i es troba una rebuda contundent. Els diuen que estan farts dels mitjans de comunicació i que si no marxen els trencaran el cotxe.

Per saber alguna cosa més decidim anar-hi amb la Policia a l'hora que els gitans i l'alcalde han acordat que marxarien. D'aquesta manera ens trobem amb el

cap de la Policia Local, Pere Anglada. Quan arribem a la comissaria s'està preparant per sortir juntament amb dos agents més. Agafen tres cascos semblants als d'antidisturbis. Quina por! En principi no ha de passar res, però mai se sap. Pere Anglada ens informa que a primera hora del matí han negociat amb l'alcalde de la vila que abandonaran el Polígon Nord. Anem cap allà i ens trobem una desena de cotxes policials, tant de la Policia Local com dels Mossos d'Esquadra i fins i tot una furgoneta d'Atestats. Un desplegament policial que s'activa tan sols com a precaució ja que pere Anglada ens repeteix que en principi no ha de passar res. Fem una volta de reconeixement i aparcuem. Ens trobem una desena de gitans discutint-se amb un grupet de periodistes. "Somos españoles igual que vosotros. No somos criminales", deia un d'ells, mentre els continuen prohibint gravar.

Les prop de 30 caravanes estan en fila, enganxades als seus cotxes i preparats per marxar, però intenten negociar fins a última hora. Són unes carrosses luxoses, amb antena parabòlica (algunes valen 60.000 euros), i tirades per cotxes igualment luxosos. És un altre estil de vida, un tipus de vida nòmada en el qual no se sap on es dormirà l'endemà. Un estil de vida que no aguantaríem molts de nosaltres.

Mentre tots estan preparats, un d'ells va en cotxe intentant localitzar nous llocs on es poden instal·lar la seva casa mòbil. Diuen que han trobat un lloc al Cros i demanen anar-hi. Però el problema és el mateix.

Pere Anglada es posa a negociar amb el fill del patriarca (el patriarca està malalt). Mentrestant, el caporal Isaac Martínez ens comenta que veu la situació difícil però en cap cas s'intenterà treure'ls per la força: "S'ha de negociar".

Últim intent. Una dona enfadada es queixa als Mossos i un de la seva família la fa fora i li diu que el deixi negociar a ell. La situació és tensa i els gitans es resisteixen a marxar. Demanen quedar-se uns dies a Argentona perquè entre ells hi ha gent malalta i que necessiten descansar. La Policia decideix acompanyar el fill del patriarca a veure els terrenys on proposen instal·lar-se, però en tornar els dóna l'ordre d'abandonar el campament. Són prop de les tres de la tarda i la comitiva finalment comença a abandonar Argentona. Diuen que van cap al nord, direcció França. Però s'aturen a Mataró, a l'alçada de la rotonda de l'antiga discoteca Experience. Quan semblava que passarien la nit allà el patriarca dóna ordres de continuar el camí però van a la inversa, en direcció Barcelona, i s'aturen a Palau de Plegamans. Una vida nòmada.

Menys traves per estudiar

Des de fa uns anys l'autobús de l'empresa Casas que porta els estudiants de Mataró a Bellaterra, on hi ha ubicada la Universitat Autònoma, no passa per Argentona i obliga els joves argentonins a espavilar-se, apuntant-se a un cotxe d'un amic, els més afortunats, o a fer combinacions extraordinàries i agafar dos autobusos per anar a la Universitat, els altres.

El procés. Com és normal, un col·lectiu d'estudiants argentonins ara fa dos anys va reclamar ajuda al batlle de la vila perquè negociés amb l'empresa Casas que l'autobús fes parada a Argentona. Antoni Soy va reunir-se amb els responsables de l'empresa Casas i els va exposar la situació que pateixen molts argentonins que es traslladen diàriament a Bellaterra. Els responsables de la companyia d'autobusos els van reclamar un recull de signatures per comprovar si la demanda era real. D'aquesta manera Antoni Soy va entregar ara fa un any una carta a l'empresa Casas sol·licitant que l'autobús s'aturés al municipi, una carta que va anar acompanyada de més de 100 signatures. Finalment, aquest hivern l'empresa Casas anunciava que alguns dels seus autobusos pararien a Argentona.

D'aquesta manera des del 8 de gener un autobús de l'empresa Casas passa per la vila a un quart de vuit del matí de dilluns a divendres i arriba a la Universitat Autònoma passats tres quarts de vuit. Pel que fa a la tornada: el bus posa els peus a Argentona a dos quarts de quatre de la tarda o bé a les vuit del vespre.

"Ha costat molt de temps però finalment ho hem aconseguit. Els estudiants feia temps que hi anaven al darrere, demanant que es passés pel poble i recollint firmes. Des de l'Ajuntament els hem donat suport i ho hem demanat i finalment l'empresa Casas i la Generalitat han

L'autobús que va a Bellaterra passa ara per Argentona.

donat el vistiplau a l'operació", explica content l'alcalde de la vila, Antoni Soy. Qui també es mostra molt contenta per la nova és Rita Villà, estudiant de Periodisme i una de les persones que més ha lluitat perquè l'autobús passés per Argentona: "Estem molt contents d'haver-ho aconseguit i més veient els impediments que de bon principi ens van posar la companyia d'autobusos. Fins que la gent d'Argentona i l'alcalde ens hi hem posat de valent no hem aconseguit res". Un altre que també celebra la notícia és Oriol Estrada, estudiant de Psicologia: "Està molt bé ja que ens podem estalviar agafar dos autobusos i arribar a les tantes a casa. Jo a vegades havia estat 3 hores per arribar a casa i així es perd molt temps d'estudi. És un pas important, però els busos que passen són insuficients".

Per fi l'autobús. Les primeres setmanes de funcionament, però, no han tingut gaire èxit, principalment per dos aspectes: el fet que els alumnes estaven d'exàmens i per tant no hi havia classes i per-

què molts d'ells ja s'han espavilat aquest any buscant amics amb qui compartir cotxe per anar fins a la facultat. Mariona Noè, una altra de les instigadores del procés, creu que "fins al proper curs no es podrà veure si funciona ja que aquest any molta gent s'ha hagut de buscar la vida anant amb cotxes. Els de Casas es queixen que els alumnes de Mataró s'hauran de llevar més aviat però no és veritat perquè l'autobús que para a Argentona arriba a la mateixa hora que el que no hi para". Oriol Estrada considera que és una mala època per calibrar l'èxit de la iniciativa: "Amb els exàmens hi ha menys gent que agafa l'autobús i espero que els de la Casas no es facin enrere. S'ha de fer publicitat perquè la gent d'Argentona se n'assabenti. Jo ho vaig saber per casualitat. Però a Casas no han fet publicitat perquè no els interessa".

Tot i que de moment el servei és feble aquesta ja és "una raó important perquè els futurs universitaris argentonins es decideixin a anar a Bellaterra sabent que no tindran tantes dificultats per arribar-hi", acaba Oriol Estrada.

Llevar-se quasi tres hores abans, quan encara és negra nit i el carrer està buit d'ànimes, per agafar dos autobusos que els han de portar a la Universitat. Acabades les classes, perdre dues hores més per arribar a casa i posar-se a estudiar. Un dia darrere l'altre. Això és el que han hagut de fer durant anys alguns estudiants argentonins de la Universitat Autònoma que no disposaven de vehicle personal per poder anar-hi a estudiar. Des del 8 de gener i gràcies a la demanda dels alumnes argentonins, l'empresa Casas ha decidit que alguns dels seus autobusos parin a la vila.

CANDIDATS A L'ALCALDIA 2003

Buscant la victòria

Antoni Soy repetirà com a alcaldable de L'Entesa. El batlle argentoní tornarà a encapçalar la llista dels independents. Després de desbancar CiU del govern local, Soy es marca ara com a objectiu una victòria amb el màxim avantatge de vots i de regidors. Espera que la feina feta (l'inici de la Sala, la consecució de la Font Picant, l'escola de primària, l'autobús del Cros...) sigui valorada amb bons ulls i així poder tirar endavant un segon mandat.

Antoni Soy, un gran enamorat de la natura, acostuma a passejar pels paratges de Sant Pere de Clarà.

10

Al despatx número 304 de la facultat de Ciències Empresarials de la Universitat de Barcelona encara avui es llegeix un rètol que diu: "Antoni Soy, doctor en Economia Aplicada". Les trucades i les visites han afluixat en aquests últims quatre anys. Només un centenar d'alumnes per curs gaudeixen de les quatre úniques hores de classe que dóna a la setmana. La seva condició d'alcalde ha convertit el catedràtic en un home d'acció de la política municipal. El doctor ha hagut de deixar les pissarres en un segon pla i centrar-se de ple en el complicat treball de l'administració local. De la teoria ha passat a la pràctica. Soy ha fet de les oficines de l'Ajuntament la seva segona casa. A priori, el seu compromís és per una dedicació del 75 per cent de la jornada, però com els ha passat als anteriors alcaldes, el càrrec no és quelcom que es pugui deixar penjat a l'armari, sinó que s'exerceix les 24 hores del dia durant tot l'any. L'experiència li ha agradat tant que intentarà repetir. "Com a la vida, hi ha moments més durs i d'altres més dolços, moments que ho passes pitjor, moments que ho passes millor, però globalment valoro molt positivament haver pogut començar i acabar tota una sèrie

de coses, d'haver pogut col·laborar a anar millorant Argentona que és el que estem fent. Tinc molta il·lusió i moltes ganes de continuar millorant la vila."

Objectiu: guanyar. Com sempre, les urnes dictaran el veredict final, però un Soy més experimentat confia poder continuar el projecte que va engegar. "La nostra esperança és que la gent d'Argentona valori bé les coses que s'han fet en aquests quatre anys i les que farem fins que arribin les eleccions perquè pensem treballar fins l'últim dia. Esperem que ens donin la seva confiança. Tenim ganes de guanyar amb el màxim de vots i de regidors possibles." Fent balanç de la seva gestió, Soy té una llarga llista d'objectius aconseguits i de molts per aconseguir. "En aquests quatre anys hem fet moltes coses però encara en queden moltes per fer. Entre les fetes, es poden destacar la recuperació de la Font Picant, el començament de la rehabilitació de la Sala, la nova escola Les Fonts, el nou estatge del Museu del Càntir, el Pla de dinamització del comerç, el Pla de mobilitat, la millora de carrers, voreres, enllumenat... entre moltes altres. En aquests quatre anys hem gestionat uns 1.700 milions de pessetes (més de 10 milions

d'euros) en obres realitzades o adjudicades, 2,5 vegades més que en l'anterior legislatura, i més de 520 milions de pessetes (més de 3 milions d'euros) en subvencions, més de tres vegades que en el mandat anterior. Entre les coses a aconseguir en el futur hi ha l'acabament de la Sala, la rehabilitació de la Font Picant, la millora del centre urbà, una intensificació de la millora dels carrers, la promoció d'habitatge de protecció oficial, la construcció del poliesportiu, i moltes altres coses que ara s'estan concretant en l'elaboració del programa de L'Entesa per al període 2003-2007."

La llista, una incògnita. El 3 de desembre passat, els integrants de L'Entesa li van donar novament la responsabilitat de liderar la llista independent dels comicis del 25 de maig. Sobre la composició de la llista, Soy ha comentat que fa temps que està parlant amb diferents persones per introduir algunes cares noves a la candidatura. "De la llista ja n'hem començat a parlar. Encara queda temps. Com és lògic serà una combinació equilibrada de continuïtat i renovació, i crec que respondrà a les expectatives i esperances de molts argentonins i argentonines."

CANDIDATS A L'ALCALDIA 2003

Montse Brugal tornarà a ser cap de llista del PSC en les properes eleccions que se celebraran el 25 de maig del 2003. El dia 4 de desembre l'assemblea del partit va escollir-la amb el 85% dels vots dels militants. Brugal, que en els darrers anys ha portat les carteres d'Urbanisme i Sanitat, Benestar Social i Solidaritat intentarà convertir-se en la primera alcaldessa de la vila.

Montse Brugal i Piñol ha dedicat molts anys de la seva vida a la política. A Argentona ja té una llarga experiència ja que va formar part del primer govern democràtic del 79 al 83, en què amb Jordi Suari va ocupar la regidoria d'Ensenyament. L'any 1991, en el pacte de govern que es va produir entre esquerres i independents, Brugal va assumir les regidories d'Ensenyament i Serveis fins al 1992, quan va tornar a l'oposició. L'any 1993, un nou pacte entre CiU i el PSC va portar-la altre cop al govern, responsabilitzant-se en aquest cas de les carteres de Mitjans de Comunicació i Ensenyament fins al final del mandat. En els darrers quatre anys, amb tres regidors a l'equip de govern conjunt amb L'Entesa, Montse Brugal s'ha encarregat d'Urbanisme i Sanitat, Benestar Social i Solidaritat.

La líder dels socialistes argentonins ha acompanyat amb satisfacció l'elecció com a cap de llista i espera poder continuar la feina engegada. "Estic molt contenta perquè vaig ser ratificada pel 85% dels assistents, cosa que em satisfà moltíssim i m'engresca perquè jo ja havia manifestat la meua disponibilitat. Crec que un mandat de quatre anys és massa curt per començar i acabar les coses, i necessites més temps. Jo demano aquest temps per poder acabar aquests projectes que hem encetat amb il·lusió, amb ganes i convencuda que ho podem fer."

A guanyar. Brugal torna a presentar-se a les eleccions perquè la política municipi-

Montse Brugal gaudeix llegint en entorns naturals com Can Barrau.

A fer història

pal l'apassiona, perquè té ganes de continuar treballant per al poble i perquè té un objectiu final: guanyar. "L'objectiu prioritari seria tenir l'alcaldia, com és normal. De cara al poble l'objectiu és acabar totes aquestes coses que tenim començades, acabar les grans obres com la Sala, la Font Picant, el poliesportiu... Però sobretot tenim un repte pendent, hem començat un camí que hem d'acabar que són les urbanitzacions que estan per fer", explica la líder dels socialistes argentonins.

Un cop elegida alcaldable, comença un llarg procés on s'establiran contactes per tal d'elaborar la llista. Brugal ha dit que abans, però, caldrà establir un programa. Tot i que costa trobar gent que vulgui anar a la llista, la socialista confia a confeccionar-la fàcilment. Enguany, però, el nombre de noms s'amplia fins a 20 a causa de l'augment del nombre d'habitants. "No crec que costin de trobar. El que sí que vull posar de manifest és que a vegades hi ha persones que creus que podrien ser bones per un determinat lloc i que en canvi per la seva situació personal no els motiva prou. No és un problema del Partit Socialista sinó que és una realitat en què ens trobem tots els partits.

En pobles més grans potser et motiva més, perquè en pobles petits has de renunciar a part del que guanyes a la feina i no sempre et queda compensat. Crec que tenim prou persones per fer una llista amb tota la tranquil·litat del món i amb gent ben capacitada."

Feina feta. L'actual portaveu del PSC també valora molt positivament la feina feta pel seu partit. Està globalment satisfeta de la seva tasca i la del seu equip de regidors: "Hi ha coses a millorar, és evident que en algunes coses no ho hem fet del tot bé perquè som persones humanes, però globalment ho valoro molt positivament. Crec que la nostra força en aquests quatre anys ha estat estar tan cohesionats com a grup i és el que pretenem per a la propera legislatura, que la gent que encapçalem la llista siguem capaços de treballar d'aquesta manera perquè realment és molt més eficaç per al poble i rendibilitza la feina de tots plegats, la feina que hem fet amb el grup de regidors socialistes".

Montse Brugal torna a ocupar el cap de llista del Partit Socialista per Argentona en les properes eleccions municipals amb ganes de convertir-se en la primera alcaldessa de la vila.

A Ferran Armengol li encanta perdre's amb el seu nét pels boscos d'Argentona.

CANDIDATS A L'ALCALDIA 2003

A tornar al govern

Després de mesos d'indefinió i de discussions internes, Convergència i Unió d'Argentona va donar a conèixer a finals de gener el candidat del partit per a les eleccions municipals del 25 de maig. Finalment la Federació Comarcal va decidir que el convergent Ferran Armengol sigui l'home per encapçalar la llista de CiU al poble.

Encara que no es participi directament en la política cada persona està fent política en el seu dia a dia, en les decisions que pren i en la manera de veure les coses. Aquesta és la tesi que comparteix Ferran Armengol, la nova cara de Convergència i Unió d'Argentona que encapçalarà la llista del partit nacionalista a les properes eleccions municipals. Ferran Armengol, enginyer tècnic de professió i professor des de fa anys a l'institut Miquel Biada, fa relativament poc que es dedica a la política. Concretament fa 10 anys que és militant de CiU, tot i que com reconeix, porta la política a la sang des de ben petit: "durant tot el meu record polític he estat vinculat al voltant del projecte nacionalista i d'una forma penso que les persones no necessitem estar afiliades per fer política sinó que en el dia a dia de cadascú d'alguna manera n'exerceix. En aquest sentit, des del setanta porto exercint-ne."

El nou cap de llista dels convergents argentonins es defineix com "un avi molt feliç que li agrada disfrutar del seu nét" i un enamorat de la docència que gaudeix amb el tracte amb uns alumnes als quals controla els projectes i ensenya dibuix tècnic i tecnologia mecànica.

Un camí difícil. Però arribar a ser cap de

llista no ha estat precisament fàcil per a Ferran Armengol ja que va haver de "lluitar" amb el candidat d'Unió Democràtica, Francesc Espadero, en un conflicte que s'ha allargat massa temps, i finalment ha estat la federació comarcal del partit qui ha decidit el candidat a Argentona. Armengol ho explica així: "Convergència tenia amb mi un candidat, i Unió tenia el seu candidat i no hem sabut ser més hàbils per decidir-ho abans. Hi ha hagut més remor de boixets que no mar de fons hi podia haver. Simplement érem dues opcions, amb dues posicions diferents i només hi podia haver un candidat. Com que no vam ser capaços de decidir-ho nosaltres dos hi va haver d'intervenir més gent".

Un cop solucionat el problema, Convergència ja mira amb il·lusió una data que té assenyalada al calendari: el 25 de maig. La derrota d'ara fa quatre anys va ser dura, després de molts anys al govern argentoní. Ara, amb Ferran Armengol al capdavant, intentaran demostrar al poble la renovació que ha patit el partit. Una renovació que "passa per una renovació de persones i de la manera de fer i enfocar les coses", comenta el cap de llista.

Tot i que encara queden moltes coses per parlar, des del partit ja han plantejat

alguns dels objectius que tenen de cara als propers anys: tot i que reconeix que encara s'han d'acabar de definir certs detalls amb la Federació, Armengol ens destaca alguns dels principals objectius del seu partit: "Una atenció al poble, no només en campanyes electorals, i per tant tornar la qualitat de vida que tradicionalment tenia Argentona. També acomplir alguns serveis que necessita el poble, replantejar-nos la reforma del centre urbà d'Argentona. Hem de continuar les coses bones que ha fet fins ara l'equip de govern com ara la Sala, el projecte de la recollida selectiva de les escombraries, s'ha de treballar a donar una solució bona pel poble pel que fa a l'entorn de la Font Picant. I sobretot volem plantejar la importància de l'habitatge social".

Els rivals. Per arribar al govern municipal, Armengol haurà de superar una lluita ferotge amb els seus rivals polítics, dels quals ens parla: "No es pot desmerèixer cap dels rivals que es presentin. Si ens haguéssim de fixar en el resultat de les eleccions passades i el fet que des de l'alcaldia quatre anys de treball donen per fer una labor que arriba al ciutadà, juga amb avantatge, i per tant l'opció que encapçali el senyor Soy pot ser l'opció més forta a batre".

CANDIDATS A L'ALCALDIA 2003

Al contraatac

Fede Ureña torna a la càrrega. Després de vuit anys a l'oposició, el cap del PP argentoní assegura estar preparat per ser equip de govern. Ureña suarà la samarreta fins el final per complir el seu desig de canvi, un canvi que, segons ell, Argentona necessita després de constatar les moltes mancances que encara té la vila. El candidat popular (elegit el passat gener) considera que els seus contactes a Barcelona i a Madrid obririen moltes portes del futur al municipi.

Fede Ureña juga amb els veterans del F.C. Argentona.

És home de futbol, d'aquells que no dóna una pilota per perduda. Defensa els seus arguments fins al final. No regateja esforços per poder entrar en el proper equip titular. 8 anys a la banqueta ja són prous. Director comercial d'una empresa del sector de l'automoció (que opera amb el grup Volkswagen), Fede Ureña torna a ser l'encarregat de conduir els destins del Partit Popular en la nova cita electoral del 25 de maig. S'enfronta als seus segons comicis com a cap de cartell amb el repte de millorar els grans resultats obtinguts el 1999. "Allò vàlid ja no només són les sigles sinó la gent que ha demostrat que treballa, que s'estima, que té ganes de lluitar per Argentona. Si la gent veu això, el PP serà decisiu". Durant algunes setmanes va circular el rumor que Fede Ureña no es tornaria a presentar. Ell mateix confessa que li va passar pel cap deixar lloc a sàbia nova. "Va haver-hi un moment que vaig pensar que vuit anys són més que suficient, no per estar cansat sinó perquè entri gent. Ha estat una etapa maca, dura, hem aconseguit molt. Hem treballat units al poble amb les entitats. Hem desencallat molts temes. Hem portat més subvencions nosaltres estant a l'oposició que l'equip de govern en quantitats econòmiques.

Exemples? L'Institut de secundària (una esmena del PP en els pressupostos de la Generalitat); el museu del Càntir, l'arranjament de la riera de Clarà... La gent del partit em va demanar que continués i no m'hi he pogut negar".

Molt a fer. "Argentona necessita evidentment un canvi. Estic convençut. El vam tenir fa 4 anys, però la nostra valoració no és positiva, per molt que la imatge sigui una, els fets és que continuem amb moltes mancances.

Per la joventut i la gent gran falten infraestructures importants, instal·lacions que al final han d'acabar cedint les entitats privades. En comerç no s'ha fet res més que posar banderoles... Ens hem hipotecat amb la Sala i el polisportiu però no hem vist cap realitat. El camp de futbol amb gespa és un reclam. Promeses que no es realitzen mai. Els jardinetes, les places, els espais per la canalla. Han fet un esforç però la realitat és una altra. Ho sento, però qualsevol poble del voltant està millor en infraestructures de micro-urbanisme. S'han dedicat molt a la imatge, a estilitzar un ideal però res... Les úniques obres: treure el parterre de la plaça Nova... Molt bones paraules, pocs fets. Tot ha sigut fum!!!", comenta Ureña.

Per totes aquestes raons, per aportar-hi solucions, el número 1 del PP vol tenir la capacitat de decidir, d'estar al govern.

Ben relacionat. Un dels seus avals són les bones relacions que té amb importants membres del grup parlamentari popular. Especialment amb el cap Alberto Fernández Díaz i amb la vicepresidenta Dolors Montserrat. Fruit d'aquests contactes han caigut importants ajuts a la vila. "Amb dos regidors hem aconseguit més coses que altres pobles amb més representació. Darrerament hem resolt temes també com el de correus, i els impagats de la companyia d'aigües del Mopu... Estem preparats per ser equip de govern, coneixem la dinàmica de les administracions i tenim contactes. Si estem a dins portarem il·lusió altre cop a Argentona". Ureña ha treballat també en els últims quatre anys al Consell Comarcal en representació del PP. "Si a mi la política em mou, és per Argentona, lo altre no, no la vius d'una manera tan viva, tant teu. És un tema descafeïnat el consell comarcal. Té unes competències molt limitades (tramitació de subvencions, alguna cosa d'escombraries i d'aigües). La Generalitat no li ha donat un pes específic".

COSES DE LA VILA

Carrer Nou, sentit únic

El carrer Nou ha deixat de ser de doble direccionalitat per convertir-se en un vial de sentit únic. Des de principi d'any i després de les nombroses peticions dels veïns, aquest carrer només té una direcció en sentit entrada cap a l'Àrea Bàsica de Salut. El motiu del canvi és que la cruïlla entre el carrer Gran i el carrer Nou ocasionava alguns petits col·lapses. Aquesta actuació s'inclou dins del Pla de mobilitat d'Argentona i culmina un procés engegat les últimes setmanes, i que ha convertit la majoria de carrers d'aquesta zona en carrers unidireccionals. La propera actuació de la Policia Local afectarà el carrer Rafel de Casanoves, que també es convertirà en un vial de sentit únic.

Carrer d'un sol sentit.

Descomptes a l'autopista

Aquells que utilitzen l'autopista de manera continuada estan d'enhorabona. Acesa, l'empresa que gestiona la xarxa de carreteres de pagament, ha engegat un programa de descomptes per als conductors de cotxes i motos que fan un trajecte de manera continuada. D'aquestes boni-

ficacions se'n pot beneficiar qualsevol vehicle que circuli per l'autopista utilitzant el Teletac i que hi passi un mínim de sis vegades al mes en horari bonificat, o trenta vegades sense distinció horària, de dilluns a divendres no festius.

Els descomptes s'apliquen de diverses maneres. Si els recorreguts es fan dins l'horari bonificat, de 10 del matí a 5 de la tarda i de 8 del vespre a 7 del matí, s'aplicarà un descompte progressiu a mesura que augmentin els passos. A partir del 6è pas el descompte serà del 5% i anirà augmentant a mesura que es passi més vegades pel peatge. En aquests casos la reducció de preu arribarà al 50% en aquells conductors que utilitzin el peatge més de 50 vegades al mes.

Si l'ús de l'autopista es realitza fora de l'horari bonificat els descomptes s'aplicaran a partir dels 30 passos.

Per fer ús d'aquest programa cal utilitzar el Teletac i sol·licitar la butlleta d'adhesió a través del Telèfon Blau, el 902.20.03.20.

Reunió de Poble (3)

La Tercera Reunió de Poble, celebrada el 29 de novembre passat, va tenir tres clars protagonistes: Can Doro, l'habitatge i l'esperit de poble. El centenar de vilatans que van desplaçar-se divendres fins al Saló de Pedra tenien les coses clares i així ho van fer notar a l'equip de govern. Com es resoldrà el projecte de remodelació de Can Doro va ser una de les principals preocupacions. Segons l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, la reordenació aportarà avantatges al centre del poble: una gran plaça, habitatges, aparcaments i equipaments municipals. La inquietud dels vilatans respecte a Can Doro anava en dues direccions. D'una banda què s'hi farà, i de l'altra, com. En aquest sentit des del públic es va preguntar com s'intentaria reconciliar la modernitat que suposa tot canvi amb l'esperit de poble. Segons la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, l'objectiu de l'equip de govern és mantenir els trets característics de les construccions. Pel que fa a la plaça de Vendre i en concret, el mercat, el batlle va explicar que les parades s'hauran de tancar per-

què no compleixen amb les normes de sanitat. Un altre dels temes que preocupen els vilatans és la manca d'habitatges tant per als joves com per a la gent amb un poder adquisitiu mitjà. Soy va respondre que els problemes actuals són fruit de gestions anteriors, d'una mala política urbanística. Tot i això, el batlle va afegir que l'habitatge social entra dins els plans de l'equip de govern. Per últim, també es va parlar de l'estat d'alguns carrers d'Argentona, i en concret del carrer Dolors Monserdà. El regidor de Serveis Municipals, Joan Vaquer, va dir que passades les festes de Nadal començaria un projecte de remodelació en profunditat.

Casa Gòtica, última fase

La quarta i última fase de la Casa Gòtica, l'edifici que albergarà el futur Arxiu Municipal, ja està en marxa. A mitjan gener van començar els treballs de pintura i adequació de les instal·lacions elèctriques. Aquesta etapa, que té un cost de 145.000 euros, uns 24 milions de pessetes, inclou tots els acabats de l'obra. Es calcula que aquesta quarta fase estarà finalitzada al mes d'abril. El següent pas serà posar-hi els mobles i instal·lar-hi tots els documents que formaran l'Arxiu. La Casa Gòtica havia estat l'antiga seu del Museu del Càntir. L'any 97 va tancar-se per aluminosi i el 2000 van engegar-se els treballs de rehabilitació. Després de tres anys de reformes, l'edifici veurà la llum com a seu de l'Arxiu Municipal.

S'acaben les obres a la casa gòtica.

COSES DE LA VILA

Bancs nous a les places

Les places d'Argentona estrenen mobiliari urbà. En l'arrancada d'aquest 2003 s'han substituït els bancs més antics i deteriorats per uns altres de nous atorgats per la Diputació de Barcelona. En concret es tracta de 20 bancs que s'han repartit per diversos indrets del poble. Els bancs que s'han tret d'aquestes places i que estaven en millor estat s'han recol·locat en altres indrets i se'ls ha passat una capa de pintura. Aquesta renovació dels bancs millora el benestar dels ciutadans i alhora uniformitza el paisatge urbà. Els principals indrets beneficiats per aquesta renovació són les places Pau Casals, Montserrat, Salvat-Papasseit i el Molí.

Homenatge a Joan Fuster

El professor de secundària de l'Institut de Cullera Isidre Crespo va parlar el 29 de novembre passat de l'escriptor valencià Joan Fuster en un acte d'homenatge organitzat pel Centre d'Estudis Argentonins en commemoració dels 10 anys de la mort de l'assagista de Sueca. Crespo va trencar diversos tòpics sobre l'autor de *Nosaltres los valencians*, un home que ho va ser tot pel País Valencià. Isidre Crespo va demostrar que Fuster no estava gaire satisfet que se'l titllés d'escriptor polític, ja que la seva obra era plena d'altres temàtiques com l'estudi dels aforismes o les reflexions filosòfiques. D'altra banda, el ponent també va explicar que el silenci atribuït a Fuster durant la dècada dels 80 pel que fa a entrevistes no va ser així. Segons Crespo, entre aquestes dates en va concedir una dotzena.

Isidre Crespo és un gran estudiós de l'obra de Fuster. Ha publicat tres llibres: Antologia general de la producció fusteriana, Antologia dels aforismes i Antologia de textos en què Fuster va parlar de Josep Pla i Pla de Fuster. Tots els assistents, una vintena de persones, van rebre

un llibre sobre l'assagista i poeta, Joan Fuster 1922-1992. 10 anys després. Es tracta d'una obra publicada per la Institució de les Lletres Catalanes amb motiu dels 10 anys de la seva mort.

Can Doro, més polèmica

Pintada apareguda a Can Doro.

Can Doro continua sent un espai objecte de polèmica. Si fa uns anys ja va enfrontar l'Ajuntament i la veïna Rosa Massagué pel camí que havia d'ocupar el mercat municipal, el 15 de gener passat van aparèixer unes pancartes anònimes en què algú es mostrava en contra de tirar a terra la Font de Sant Domingo i les cases del costat tal com pretén el govern actual per fer-hi habitatges, aparcaments i una nova plaça. En les dues teles que es van penjar durant la nit es poden llegir dos missatges clars: "No a l'enderroc" i "Respectem el casc antic". En el ple de gener, el govern va tirar endavant el seu projecte de Can Doro amb unes petites modificacions, tot i les crítiques també de l'oposició, que va tornar a advertir del perill de pèrdua d'identitat que suposa la remodelació del nucli urbà d'Argentona. Les modificacions aprovades inclouen que l'amplada del carrer Gran sigui com a mínim de 6 metres, que en el cas dels habitatges les golfes i la planta superior s'incloguin dins el mateix habitatge com si es tractés d'un dúplex i que en el sòl públic es faci pàrquing públic i en el sòl urbà, aparcament urbà.

A principis de febrer va aparèixer una pintada de protesta.

Sí però no...
Encara que...

Rosa Vila

Voluntariat reial

Hem passat de les cavalcades de caramels de pollastre a les de caramels variats (i anissos i pilotes i fullets), gràcies a una mena de voluntariat cívic que s'està demostrant capaç de pouar en la imaginació personal i en la col·lectiva, col·laborant amb l'Administració local sense fer-ne escarafalls, amb objectiu comú: la Cavalcada de Reis.

Hi ha ciutats que inverteixen molts diners en fastuositat. D'altres, amb pressupostos milionaris, propis de ciutats milionàries, aposten per allò que els seus mandataris anomenen *innovació cultural*. D'altres -els més mandrosos- ho deixen majoritàriament en mans dels comerciants...

Argentona, des de fa tres anys, a través d'una Comissió Reial força plural, està apostant per un concepte antic, segurament el que va moure les primeres cavalcades dels primers pobles. La *il·lusió*. La il·lusió dels nens, conscient que si s'agombola la il·lusió dels més menuts, creix la il·lusió dels més grans, o sigui, d'aquells que els han portat al món i que volen que creixin en ell com a persones lliures i emocionalment equilibrades. Per això, aquest any, s'ha volgut fer realitat un valor que cap cavalcada hauria d'oblidar: el de la *màgia*.

La màgia d'unes carrosses noves. No les d'aquell hipotètic Orient ni les pròpies de les monarquies que queden per Occident. Són tres carrosses noves de trınca. Una al·legoria a tres elements de la terra, d'aquesta terra que, per tant de tràfec, estem oblidant.

La màgia del foc. No la de l'artificial, sinó la màgia del foc primitiu, el de les torxes. La màgia de la música, però no l'enllau-nada i amb molts decibels, sinó la dels instruments primers, les trompetes i els tambors.

Però sobretot la màgia d'unes quantes mans treballant juntes per anar esgarrapant als grans poders la il·lusió d'un món millor.

Can Doro: millorar per conservar

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Volem un equilibri entre el manteniment de la nostra identitat i la millora de la qualitat de vida de les persones que vivim a Argentona.

Volem un equilibri entre el manteniment de la nostra identitat i la millora de la qualitat de vida de les persones que vivim a Argentona. Mantenir la identitat vol dir diverses coses. Per exemple, **millorar per poder conservar** les coses que ens caracteritzen, ja que per mantenir les coses sempre cal anar perfeccionant-les; en cas contrari, acaben per fer-se malbé i desaparèixer: quants exemples tenim de masies, cases pairals, etc.!!! Però, vol dir també, proporcionar els espais i els serveis necessaris per fomentar l'associacionisme cívic i la participació ciutadana.

La nostra actuació en aquests quatre anys ha estat la de recuperar per conservar i millorar al mateix temps moltes coses que ens donen la nostra personalitat pròpia com a poble. La Font Picant, la Sala, la Casa Gòtica –Ca l'Ametlla–, el nou estatge del Museu del Càntir, la fermesa a mantenir el marge esquerre de la Riera com a no urbanitzable, entre d'altres, en són exemples clars.

I aquesta és també exactament la nostra intenció a Can Doro. **Volem conservar el que és essencial:** la Font de Sant Domingo i el Cap de Creus. **A més, tots els vilatans i vilatanes d'Argentona hi sortim guanyant moltes coses:** una gran plaça davant de l'Ajuntament; un nou Centre Cívic - Casal d'Avis; un nombre important d'aparcaments públics subterranis; voreres més àmplies i més espais de trobada i relació per a les persones. I això, **mantenint la més estricta coherència i respecte per l'entorn** actualment existent, i **cercant el màxim consens possible**, en el projecte final, amb tots els interessats. És una opció que ens permet avançar decididament en la pacificació del centre de la vila. Podrem augmentar l'espai per a ús de les persones tot disminuint la presència dels vehicles al carrer. **És, doncs, una proposta que ens permet millorar per conservar el centre** i, al mateix temps, incrementar els espais per a les relacions entre les persones.

Mantenir aquest espai en la situació actual és inviable tècnicament i econòmicament. No permetria incrementar els espais per a les persones ni avançar en la pacificació de la mobilitat. És una opció que no permet ni millorar ni conservar adequadament aquesta zona del poble.

El nostre primer objectiu: les persones

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Treballem per l'Argentona de les persones, perquè creiem en els drets de les persones i en els valors de la llibertat, la igualtat i la solidaritat.

Totes les persones que viuen al municipi han de tenir garantits els drets de ciutadania i cal permetre l'accés de totes les persones a unes condicions de vida mínimes amb ple exercici dels drets i deures comuns a tots.

Des d'aquesta perspectiva, i aquest canvi de concepte, els serveis personals d'Argentona, hem ampliat alguns dels camps de treball, millorant l'oferta amb activitats de formació, de prevenció i reinserció social.

Per als més joves hem impulsat amb decisió el Centre L'Esquirol, l'Espai Jove al Cros, hem potenciat cursos d'orientació ocupacional i de formació laboral: PGS, ACEC i Auxiliars de Geriatria. Per a la gent gran i famílies de necessitats especials tenim nous programes: a més del servei d'assistència domiciliària, hem implantat un programa d'ajuts a la neteja de la llar i també un programa de menjars a domicili.

L'eficàcia ens fa creure en la suma d'esforços i no en la dispersió dels recursos, per això hem fet la Xarxa d'Atenció i de Prevenció dels Riscos de Maltractaments Infants, s'ha fet el Taller de Persones Cuidadores de Malalts Dependents, el protocol per casos d'Emergència Social i s'ha iniciat l'Espai de Famílies.

Continuem i ampliem el pla d'eliminació de barreres arquitectòniques a carrers i edificis públics.

La llista pot ser molt llarga, però l'objecte d'aquest escrit és veure que treballem per l'Argentona de les persones, perquè creiem en els drets de les persones i en els valors de la llibertat, la igualtat i la solidaritat.

Volem mantenir la nostra identitat

En el passat ple del mes de gener, es va presentar l'aprovació del text refós de modificació puntual del Pla general d'ordenació de Can Doro. El nostre grup es va mantenir al marge i va demanar a l'equip de govern que ens els projectes es mantingués la Font de Sant Domingo en el seu estat actual. El perquè de la nostra petició? Senzillament i tothom n'és coneixedor, la font tal com està ens dóna aquella identitat de poble que tots tan estimem i valorem i també que ens agradaria mantenir ja que forma part de les nostres tradicions i de la nostra història. Hem de tenir present que el dia 4 d'agost, festa del Sant amb la benedicció de les seves aigües, tots els vilatans i vilatanes ens hi trobem i ho celebrem.

Per més que ens diguin –l'equip de govern, L'Entesa i PSC– que la seva modificació porta grans avantatges, tots som conscients que el projecte que es presentarà per la seva aprovació no serà el més correcte, per això vam demanar als grups de l'oposició que com a mínim poguéssim aportar algunes opinions sobre els projectes. Revisant el ple de març del 2002, sobre aquest tema ens van exposar que era un projecte conjunt el de Can Doro i la Velcro i que no serien factibles per l'Ajuntament i l'empresa adjudicatària no fer-hi habitatge a preu de mercat.

Nosaltres varem demanar que fessin habitatge social per a la nostra joventut, ja que molts d'ells han de marxar de la vila per manca d'habitatge. En l'anterior legislatura se'n van fer 32, no hi volem habitatges a preu de mercat.

Resumint. Perdre la Font de Sant Domingo i la seva mina a canvi de pàrquings i habitatges a preu de mercat, ens compensa? Per què no es fa el pàrquing a la plaça Nova tantes vegades reivindicat pel comerç de la vila i així no perdrem la Font?

El nostre grup creu que es podria trobar una altra solució als dos projectes abans que es presenti a la seva aprovació definitiva com és norma a l'equip de govern. Esperem que ens tinguin presents per a la seva aprovació i que tinguin en compte que no volem tornar a perdre més patrimoni.

Grup Municipal de Convergència
i Unió (CiU)

Perdre la Font de Sant Domingo i la seva mina a canvi de pàrquings i habitatges a preu de mercat, ens compensa? Per què no es fa el pàrquing a la plaça Nova tantes vegades reivindicat pel comerç de la vila i així no perdrem la Font?

Treballem per Argentona

El Grup Municipal Popular vol explicar com ha participat en l'arribada d'algunes de les subvencions que l'equip de govern ven com a pròpies.

En els pressupostos de l'any 2001 de la Generalitat, negociats l'any 2000, el PP va signar amb el Govern el compromís d'ajudar a la construcció d'un poliesportiu a Argentona. Però l'any 2001 passà i el Govern no va complir el seu compromís. Des del PP d'Argentona continuarem reclamant el compliment d'aquell compromís com també ho va fer el mateix Consistori, i l'any 2002 mitjançant el nostre grup al Parlament i els seus assessors, després de tornar a presentar la sol·licitud de subvenció, després de visites i escrits a la Direcció General de l'Esport i al Parlament i també de disposar de la col·laboració del regidor d'Esports de la vila, entre tots hem aconseguit uns **72 milions de pessetes** per al nou equipament.

Equipament al qual el Ple de l'Ajuntament va donar el vistiplau en el Ple del mes de desembre de 2002 i que té un cost aproximat de 400 milions de pessetes i amb una durada de les obres fins al desembre de 2004.

Com aquesta n'hi ha moltes més, d'aquesta i de la darrera legislatura. El Grup Municipal Popular està satisfet de com, treballant des de l'oposició amb molts menys mitjans que l'equip de govern, també porta subvencions a la vila (la construcció de l'IES, la riera de Clarà, el Museu del Càntir...)

I el més important és que estem treballant i molt perquè la hipoteca que ha aixecat l'equip de govern al poble d'Argentona desaparegui (30 anys). El Sr. Soy hàbilment ens diu que no estem a favor de la Sala; hi estem a favor i lliutant abans que ell, i estem treballant molt per demostrar com es fan les coses; com sempre és qüestió de temps i paciència. Esperem que la tasca que estem realitzant, les negociacions que estem portant a terme, arribin a bon port i puguem donar una bona notícia, aviat. El Grup Popular també fa arribar subvencions des de l'oposició. Treballem per Argentona.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

El Grup Municipal Popular està satisfet de com, treballant des de l'oposició amb molts menys mitjans que l'equip de govern, també porta subvencions a la vila.

UN HIVERN

Èxit inesperat de les 12 Hores

Prop d'un miler de persones van participar el 10 de gener en la tercera edició de les 12 Hores Contra el Racisme i la Xenofòbia, una gran festa solidària que donava el tret de sortida a la Festa Major d'Hivern. Dotze hores de música, teatre, paradetes amb productes d'arreu del món en les quals es va respirar un ambient de convivència i de rebuig a les discriminacions. Aquesta festa, organitzada pel Col·lectiu de Joves del Casal, va aconseguir reunir 2.400 euros (400.000 de les antigues pessetes) que aniran a parar a dues ONG.

Carrosses noves

Argentona i els seus vilatans van viure una Cavalcada màgica gràcies a les carrosses noves amb què els Reis mags de l'Orient van arribar al poble i, sobretot, a la participació de molts voluntaris en aquesta festa. Unes carrosses lluides que representaven motius astrològics i que van presidir, juntament amb un grup d'animació, una Cavalcada que va ser lloada per molts vilatans i també mataronins que s'havien desplaçat fins a Argentona.

FESTIU

Els primers Tres Tombs

Argentona va acollir el diumenge 12 de gener la celebració dels tradicionals Tres Tombs, els primers de la comarca. Una pila de gent del poble i també de tota la comarca no es van voler perdre la passejada pels carrers d'Argentona de més d'un centenar de cavalls i una vintena de carruatges. Enguany, Francesc Molist va ser designat com l'abanderat dels Tres Tombs del 2003. I és que enguany es complien 60 anys des que per primera vegada aquest argentoní va prendre part activament en la festa, per la qual sentia una passió especial ja de ben petit.

10 anys de Diables

Un dels actes més lluits i novedosos de la Festa Major d'Hivern va ser el piromusical Dècada que van muntar els Diables d'Argentona amb motiu del desè aniversari de la colla. L'intens fred que feia la nit de l'11 de gener no va impedir a la gent a desplaçar-se fins als patis de l'Escola Francesc Burniol per veure "cremar" l'edifici amb una bona mescla de llum, foc i música.

Els Caçadors, guanyadors

El restaurant Els Caçadors (a la foto) es va fer amb el primer premi del Concurs de Carrosses que van participar a la Cavalcada Reial amb una espectacular carrossa que representava una barca i que portava escrit el logo "Nunca Más" en solidaritat amb la tragèdia a la costa gallega. El segon i tercer premi van ser, respectivament, per a la Colla de Gegants i per a l'IES d'Argentona.

La Sala, tancada i en obres, torna a deixar la Temporada de Teatre, Música i Dansa sense la possibilitat de portar espectacles grans i coneguts. Però, lluny de ser un problema, els organitzadors de la Temporada s'han sabut adaptar a les dimensions reduïdes del Centre Parroquial per oferir una de les millors programacions d'espectacles de petit format de la comarca. En la novena edició, la Temporada s'arrisca portant espectacles que poden agradar o no, però que de ben segur sorprendran.

Poble d'arts

Diversitat per damunt de tot. Això és el que proposa la novena edició de la Temporada de Teatre, Música i Dansa, que se celebrarà a Argentona del 22 de febrer al 31 de maig. Una diversitat que es palparà sobretot en l'apartat musical d'una Temporada que oferirà un espectacle més que l'any anterior. El Centre Parroquial acollirà durant aquests mesos des de música gospel fins a música de cambra, passant per cançó d'autor.

Començament picant. Però l'encarregada d'obrir la Temporada no serà la música sinó el teatre amb la representació el dia 22 de febrer de l'obra *Per-Versions*, una divertida comèdia de la Companyia Puotes que ve de triomfar a Barcelona. Dirigida per Pep Cruz, *Per-Versions* situa l'espectador en un Congrés de Literatura Catalana on s'han descobert versions picants de les obres de grans poetes catalans. Tota una diversió sense pèls a la llengua. I l'humor teatral donarà pas a la música, que ens arribarà a través de la mà i la veu del cantautor Roger Mas.

Aquest jove solsoní amb tres discos a la butxaca s'ha convertit en el nou punt de referència de la cançó d'autor catalana. Amb una veu enamoradissa farcida d'una poètica a vegades psicodèlica, Roger Mas portarà el dia 8 de març a Argentona el seu darrer espectacle acompanyat per Pac Ferrer al baix i Fermí Garriga a la bateria. Dues setmanes després, concretament el 15 de març, el Centre Parroquial acollirà un altre espectacle musical ben diferent, però. Serà el grup de música negra Gospel Train. Aquest grup, punter en el gospel del nostre país, combina la tradició dels Negro-Spirituals amb temes de grans músics i cantants de gospel. Un autèntic huracà rítmic.

L'últim dissabte de març, el 29, el teatre tornarà a l'escena amb la representació de *Després de l'assaig*, del reconegut director i dramaturg Ingmar Bergman en una producció del Teatre Lliure. Protagonitzada per cares conegudes com Montse Guallar, Lluís Marco i Cristina Brondo, *Després de l'assaig* és una "he-

PROGRAMACIÓ	
PER-VERSIONS Cia Puotes	22 de febrer
ROGER MAS (Música)	8 de març
GOSPEL TRAIN (Música)	15 de març
DESPRÉS DE L'ASSAIG Cia Fundació Teatre Lliure	29 de març
L'AVAR de Molière	12 d'abril
ORQUESTRA DE CAMBRA DEL MARESME Director: Jordi Colomer	26 d'abril
CONCERT PER TENORA I PIANO Jordi Molina i Ramon Escalé	24 de maig
ELVIRA DORADO Cia Ilícan (Dansa)	31 de maig

donista i dolorosa declaració d'amor al teatre, a través del teatre", en paraules del director de l'obra, Jordi Messalles. I continuant amb aquesta aposta per la diversitat, la Temporada ha programat per al dia 12 d'abril una adaptació en format titelles de *L'avar* de Molière, en un producció de la Companyia Tàbola Rassa i que sorgeix d'una idea del prestigiós titellaire Jordi Bertrán.

Titelles per a adults amb un text de fa 250 anys que tracta temes que avui en dia són més que punyents.

De cambra i dansa. I per al dia 26 d'abril un altre tipus de música ben diferent: L'Orquestra de Cambra del Maresme. Dirigida per Jordi Colomer, aquesta orquestra s'ha convertit en una de les punteres del país i a Argentona tindrem l'ocasió de degustar-la. En aquesta arriscada Temporada cal destacar l'experiment que es podrà veure el 24 de maig amb el *Concert per tenora i piano* a càrrec de Jordi Molina i Ramón Escalé. Aquesta serà una bona manera de descobrir les possibilitats tècniques d'un dels instruments tradicionals catalans més antics repassant obres de grans compositors contemporanis. La Temporada es clourà el 31 de maig amb la dansa com a protagonista i, concretament, l'espectacle *Elvira Dorado*, de la companyia Ilícan. Dirigida per Álvaro de la Peña, aquest espectacle narra la recerca de la felicitat i altres sentiments humans a través d'un llenguatge coreogràfic on la màgia i el virtuosisme brillen per damunt de tot. Per triar i remenar.

L'obra "Després de l'assaig" es podrà veure el 29 de març.

Actor per casualitat

Quim Vila.

-Com vas arribar a 20 Tantos? Feia 3 anys que estudiava interpretació a l'escola de la Nancy Tuñón de Barcelona. Quan em vaig sentir preparat per començar a moure'm vaig decidir anar-me'n a Madrid. La meua idea era buscar un pis, veure el que valien, buscar un representant i temptejar una mica el terreny. El que passa és que anava amb un amic que em va proposar anar a la productora Boca-Boca. Vaig deixar unes fotos i a partir d'aquí tot va anar molt ràpid. Als tres quarts d'hora em van trucar, em van fer una prova al cap de dos dies, va sortir molt bé... i aquí vaig començar.

-Vas tenir molta sort, no? La veritat és que sí. Però també m'ho he estat treballant durant molt de temps. Als disset vaig començar a fer càstings de publicitat, i n'he fet una pila. Incomptables! El més normal per fer una sèrie d'aquest tipus és que facis 5 o 6 càstings i vagis passant proves. Jo vaig fer aquesta prova, els vaig agradar molt i no sé, encara que queda una mica pedant... deuriem veure alguna cosa en mi. Ara estic aquí i m'ho haig de treballar. Sento que confien en mi i estic súper orgullós perquè no és gens fàcil.

-És el primer cop que treballes a la televisió? A banda d'anuncis no he fet gaires

coses. Quan feia publicitat em vaig adonar que el que més m'agradava era fer espots on havies de fer *acting*, res de posar com a model. He fet un capítol per una sèrie de Televisió de Catalunya que es diu *Pets and Pets* i que encara no ha sortit, i també he fet un capítol a *El comissari*. Però és que tot això va anar seguit, dins les mateixes tres setmanes! A mi encara em costa de creure. Fa 4 mesos que estic vivint a Madrid i m'és difícil assimilar el que m'està passant.

-Creus que 20 Tantos és una plataforma per donar-te a conèixer? Jo crec que sí. Això espero. Quan estudies interpretació et penses que és una cosa molt fàcil això de posar-te davant d'una càmera i dir un text, però quan arribes a casa i veus que has d'estudiar una mitjana de 20-25 folis per dia i que ho has de fer a la primera és molt dur. Aquesta plataforma sí que et pot donar a conèixer però com no ho facis bé, et pot donar a conèixer en un sentit negatiu. Sé que hi ha molts actors que han sortit de sèries i ara estan triomfant. És el cas de Pilar López de Ayala, Elsa Pataki...

-Pilar López de Ayala, Elsa Pataki... totes dues van ser actrius d'Al salir de clase, una sèrie que d'alguna manera es veu

com el precedent de 20 Tantos. Estem davant d'una segona part? Home, el producte és una sèrie juvenil, igual que *Al salir de clase*, que va dirigida al mateix públic, que la fa la mateixa productora i que s'emet a la mateixa hora, però no n'és una segona part. *20 Tantos* planteja problemes diferents. Són un grup de joves que acaben de sortir de la universitat, que busquen un pis, independitzar-se, una primera feina... tot això a *Al salir de clase* no hi era. Hi ha molts punts d'unió però també molts punts de diferència.

-Els problemes que planteja 20 Tantos són els que realment té la gent de 20 anys? Jo crec que sí. A qui no li costa trobar pis avui dia? O muntar una empresa? O qui no té problemes amb les relacions de parella? Potser és molt típic però és que és així.

-El ritme de rodatge és tan dur com diuen? Doncs sí. Fins que no hi estàs dins no ho veus. Hi ha dies en què ho deixaries tot i tornaries cap a casa. Potser un dia treballes 2 o 3 hores, i un altre en canvi, en fas moltes, però moltes, interminables. De vegades d'avui per demà t'has d'estudiar 30 folis. Però bé, no em queixo pas.

Si fa tres anys, quan va començar a estudiar interpretació, li haguessin dit que avui seria un dels protagonistes d'una de les sèries amb més èxit de Telecinco, no s'ho hauria cregut. Però des de fa uns mesos, ja no pot anar pel carrer sense que el reconguin. El Quim Vila és un argentoni d'aquells de tota la vida a qui agradava passar els dissabtes al matí amb el seu avi, al Bar de la Plaça. Un noi que si el cuc del teatre no li hagués entrat a l'estómac, ara segurament seria arquitecte, encara que tampoc ho tenia gaire clar. Amb 20 anys es va autoregalar un curs d'interpretació i amb 23 va canviar l'ofici de model de publicitat pel d'actor. El Quim Vila és l'Enrique, un expert en informàtica, tímid i homosexual que de mica en mica s'anirà destapant. El número 20 li ha portat sort: aquest jove de vint-i-pocs s'ha obert camí amb 20 tantos.

Llorenç Soldevila

L'Aixernador

És una compacta tofa verda, al marge d'una ampla rambla solcada la major part de l'any només per riades d'arenals. De fora estant, s'hi observa una gradació de verds que van del gairebé translúcid i sempre enganyador de la doble fulla de l'àlber al fosc i acerat de les alzines, passant pel càlid i cotonós verd dels roures. Els pins hi apunten també les seves grenyes, però no en són els amos i senyors. De fa temps, la carretera separa el reducte ufanós, compacte i ombrívol, de l'expansió urbana. La carretera i la riera l'empresonen en una faixa estreta de terreny que la vitalitat abrupta de la natura, indòmita, desborda encara orgullosament. L'aigua, que tan sols s'hi fa present per la presència evident de l'esponerosa vegetació, estroncada temps ha sense miraments pels projectes urbanitzadors, segur que s'eslleneiga, es dissipa, silenciosa i cauta, per sota les capes d'argila i sauló, indiferent, invisible. Passa de puntetes enyorant el doll que enamorava els vilatans que hi anaven a fer-li companyia, a les vesprades d'estiu. O l'escalf humà que hi deixaven en la pausa dels interminables anants i venints de casa a l'hort i les vinyes. Les veus humanes fa temps que no hi dringuen. Tothom va massa apesarat per acostar-s'hi i el lleure ha trobat mil i una nova formes de ser complagut. Una alenada de temps perdut, per un moment, porta rialles, cantarelles, corredisses i molta, molta humanitat. El berenar sobre una estovalla i el càntir a vessar d'aigua fresca de la font. Xerrameca que s'acompassa amb la piuladissa simfònica de mil ocells, només momentàniament eclipsada pels xiscles i la gatzara de la canalla que ha abandonat l'aula per viure un tarda de cors deixondits, d'enfiladisses als arbres, d'amagar-se i rodolar pels marges amb la cantarella del cuit a amagar. Tot però, ha passat avall. L'escenari, si no modificat del tot, resta semiabandonat, amb una descurança que no honora pas la vila. I sobretot, és profanat, podríem dir que violat, per dues altes torres d'electricitat que evidencien les excel·lències i servituds del progrés. L'Aixernador espera, pacientment, que el sentit comú d'un poble, se'l torni a fer seu, l'integri de nou en la vida.

-Com defineixes el teu personatge? L'Enrique és un noi de 22 anys, informàtic, un professional molt bo, introvertit, sensible, tímid, veu l'amor d'una manera molt bucòlica, busca l'amor perfecte, és homosexual. De mica en mica s'anirà obrint i deixant de banda aquesta timidesa, i en aquest pas hi influiran tots els amics.

-Com és la relació amb els companys de la sèrie? Molt bona. Pensa que em passo

molt estrany. No ho entenc. Jo sóc una persona normal i corrent, i he tingut la grandíssima sort de treballar del que m'agrada, no ho entenc que hi hagi algú que pugui voler un autògraf meu. Em fa molta gràcia però a la vegada penses: deu haver-hi alguna càmera oculta? És que jo porto quatre mesos treballant, això fa tres setmanes que s'està emetent... i hi ha dies que surts al carrer i penses sóc jo o no sóc jo? No et pots oblidar mai que surts per la tele.

-Tens por que t'encasellin com un actor de telesèrie?

No, en absolut. Si tu ets bo i treballes bé, que no dic que jo ho faci, però si és així, ja pots treballar on vulguis que la gent et vindrà a buscar.

-A casa teva segueixen la sèrie? Sí. Em segueixen, em

graven i em truquen. Espero que no s'avorreixin mai de seguir-me. Estan molt contents. Jo sóc molt crític, em miro i em sento estrany. A

casa em diuen que estic molt maco, que ho faig molt bé, que tranquil, que paciència, que ja n'aprendré.

-Què tal l'experiència de viure a Madrid? Bé, és el pirmer cop que marxa-

va d'Argentona. La gent d'aquí és molt simpàtica. Suposo que jo també porto aquesta energia positiva. La veritat és que la gent és molt maca i Madrid també. M'encanta la ciutat, hi ha uns carrers preciosos i tots són diferents. No com a l'Eixample de Barcelona que tot és igual, molt quadriculat. En canvi, quan arribo a Barcelona em passa tot el contrari. Veus el mar, sents la humitat, veus els carrers i dius, Barcelona és inigualable!

-I Argentona, la trobes a faltar? Oh, i tant! Trobo molt a faltar anar a fer el cafè amb el meu avi al Bar de la Plaça Nova, amb "El Boli". Davant de casa meua hi ha un bar que es diu Castilla i hi faria falta "El Boli", és que és molt divertit aquest home. També trobo a faltar la família, i les partides de dòmino dels dissabtes i els diumenges.

Quim Vila en el rodatge de la sèrie.

el dia rodejat d'aquesta gent i els agafes molt de carinyo. De vegades surten cosetes però són tonteries. Pensa que fent això d'interpretació moltes vegades has de recórrer a recursos propis de coses tristes o alegres... Et dona la impressió que ho estàs compartint amb l'altra gent. És una sensació rara, però agafes amistat molt ràpid. Jo puc dir que són molt bons companys meus. Tot i que fa molt poc que els conec, els puc considerar els meus amics.

-Coneixies algun dels actors que comparteixen repartiment amb tu? No, no coneixia ningú. Hi havia una noia, que justament és la meua germanastra a la sèrie, que l'havia vista al Teatre Nacional de Catalunya en una obra que es deia *Refugiats*, que per cert em va encantar. Quan la vaig veure allà, em sonava però no sabia ben bé de què i després ja hi vaig caure.

-Després de dos mesos entrant a les cases de tot el país, la gent ja et reconeix quan vas pel carrer? Sí, una mica. És

NOTA: En el moment de tancar l'edició d'aquest número Telecinco va decidir d'imprevist suspendre temporalment l'emissió de la sèrie.

COSES DE LA VILA

Llops, una altra copa

El primer títol ja és al sac. Després d'un any i mig de sequera, els Llops van conquerir el 15 de desembre a Montjuïc la Copa Catalana de futbol americà. Els argentonins, entrenats pel ianqui Gary Johnson, es van imposar en la finalíssima als sorprenents Barcelona Uroloki per 14 a 0 en un partit en què van ser clarament superiors tot i no demostrar tot el seu potencial. Jordi Barnet va ser el gran protagonista de la final. El tight end mataroní, que tornava després de mesos d'absència, va anotar els dos touch down que van donar la victòria als Llops. El primer, a passada de Xevi Geis i el segon, després d'interceptar ell mateix una jugada dels Uroloki. El 14 a 0 final va desfermar l'eufòria a les files dels Llops, que afegien el primer títol de la temporada al seu exitós historial dins el món del futbol americà català.

Cloenda Argentona Cívica

La campanya Argentona Cívica es va acomiadar a mitjan desembre amb una gran festa del civisme on no van faltar ni els pallassos, ni les titelles ni la xocolata desfeta. L'acte, que va tenir lloc a l'edifici de la Velcro, va servir per presentar el calendari cívica. Un almanac dissenyat amb els dibuixos dels nens i nenes de les escoles de la vila. Els autors dels 13 dibuixos guanyadors van rebre un lot de premis divers en relació amb l'edat dels guardonats. La festa de cloenda de la campanya Argentona Cívica va gaudir de l'actuació de la clown Iris Brok i del titellaire brasiler Chico Simoes.

La cloenda d'Argentona Cívica, un èxit.

Definitivament, Domènec

Els cànirs portaran la inscripció "Domènec".

La polèmica pel nom del cànir de l'any ha quedat finalment tancada. Després de l'enrenou que va generar el canvi de Sant Domingo per Sant Domènec, la majoria de grups municipals havien demanat una nova reunió per votar sí o no a la catalanització de l'atuell de les festes d'estiu. El 19 de desembre es va produir l'esperada trobada del Patronat del Museu del Cànir, i novament els seus membres van apostar per la normalització lingüística. El cànir es continuarà dient Sant Domènec. Per Colomer, resoldre la polèmica del nom del cànir era un tema necessari pel bé de tots i que calia tractar amb profunditat perquè no quedessin dubtes. La presidenta del Patronat del Museu mostrava la seva satisfacció pel triomf de la normalització.

Amb la decisió presa, els membres del Patronat van reforçar, segons Colomer, la seva independència a l'hora de prendre decisions, de manera aliena a les pressions de la voluntat de la representació política.

El Patronat també va voler donar un toc als polítics en forma de suggeriment. Els membres del Museu del Cànir consideren que la denominació Sant Domènec no s'ha de quedar només en el cànir sinó que s'ha d'estendre a tots els àmbits de la

vida argentonina. En la reunió, el Patronat del Museu va triar també quin serà el cànir del 2003: un atuell de Talavera de la Reina. I no només va escollir aquest cànir sinó que per primer cop va seleccionar de cop també el del 2004, procedent de Sant Julià de Vilatorrada, i el del 2005, que serà portuguès.

Campanar il·luminat

El campanar de l'església de Sant Julià va tornar a brillar amb força aquest Nadal. Després de més de tres anys amb la il·luminació espatllada, l'Ajuntament va instal·lar nous focus que fan visible el campanar des de tots els punts del poble. En total es van col·locar quatre focus reflectants a la base del campanar. La instal·lació, connectada a la xarxa d'enllumenat públic, es va encendre durant totes les festes.

La il·luminació del campanar de l'església de Sant Julià va tenir un cost de 1.500 euros.

El ramal d'Òrrius

Les obres de soterrament de la canonada d'aigua que ha d'abastir el municipi d'Òrrius han arribat a Argentona. L'empresa Aigües Ter-Llobregat, que s'encarrega de realitzar els treballs, ja ha finalitzat el soterrament a gran part del terme d'Òrrius i ha començat a fer-ho a la vila. Les obres s'estan realitzant segons els acords establerts entre ATLL i l'Ajuntament d'Argentona. Segons el regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall, una màquina arrasadora respectuosa amb la vegetació està causant un mínim impacte mediambiental. L'objectiu és que a la primavera ja estigui enllestit per tal de no afectar la nidificació de les aus. Tal com es va acordar, tècnics del consistori i del Parc Serralada Litoral fan un seguiment del desenvolupament de les obres. La canonada d'Òrrius evitarà que el municipi veí torni a patir restriccions d'aigua.

COSES DE LA VILA

Conveni Creu Roja

L'Ajuntament va fer oficial en el ple de gener la renovació del conveni amb la Creu Roja d'Argenton. Un acord que enguany ha patit alguns canvis. El més substancial és que l'entitat deixa de fer els serveis d'assistència domiciliària. Aquest fet ha provocat que el consistori hagi de reforçar la plantilla de l'àrea de Serveis Socials. I és que fins ara, el consistori havia delegat tota la tasca d'assistència a la gent gran a la Creu Roja. La treballadora familiar municipal, que s'havia dedicat a altres feines, augmentarà la seva jornada laboral per cobrir aquest servei. El conveni entre la Creu Roja i l'Ajuntament continuarà mantenint la col·laboració amb l'ajuda al tercer món i la protecció en esdeveniments culturals i esportius. Pel que fa al local de la Creu Roja, el lloguer es compartirà amb protecció civil.

Treià i la Pujada

La nova Coordinadora de Sant Jaume de Treià i la Pujada es va presentar en societat el dissabte 14 de desembre al Saló de Pedra de l'Ajuntament Vell. En l'acte hi van participar l'arquitecte Agàpit Borràs, l'exlíder d'Unió de Pagesos Pep Riera, el biòleg Salvador Grau i l'alcalde d'Argenton, Antoni Soy. Tots ells van intervenir en un debat sobre com garantir el futur agrícola i forestal del marge esquerre de la Riera. La plataforma de Sant Jaume de Treià i la Pujada va néixer poques setmanes abans fruit de les inquietuds dels veïns de la zona. Segons la Coordinadora, tant Sant Jaume de Treià com la Pujada estan força mancats de serveis bàsics (recollida de la brossa, aigua potable...), un tema que cal solucionar per millorar la qualitat de vida i treball dels que tenen propietats en aquesta àrea d'Argenton.

Promoció Econòmica es trasllada

L'àrea de Promoció Econòmica de l'Ajuntament d'Argenton ha canviat la seva ubicació. Des del novembre han deixat el despatx del carrer Ramon Par per l'Altell de l'Ajuntament Vell, al carrer Gran número 61. Amb aquest canvi hi han sortit guanyant tant els treballadors de l'àrea com els usuaris. A l'Altell podran oferir més i millors serveis. A banda d'un espai reservat que ja hi ha per consultar l'oferta laboral, també és previst col·locar-hi un ordinador per poder realitzar currículums i buscar feina a través d'Internet. Fins ara tots aquests serveis es realitzaven en un espai molt reduït i un pèl incòmode. Tot i el canvi d'edifici, el telèfon segueix sent el mateix. El 93.797.49.00 i l'extensió 129. Tan sols ha canviat el número de fax, que ara és el mateix que el de l'Ajuntament, el 93.797.08.00.

Autobús interurbà

Des de finals del 2002, els argentonins ja poden agafar l'autobús interurbà que fa el trajecte Mataró-Argenton per desplaçar-se pel nucli urbà. Fins ara això era impossible, ja que la línia només permetia unir un municipi amb l'altre. Ha estat després de les demandes d'un veí que s'ha tirat endavant amb la iniciativa. Aquest servei millorarà la mobilitat de les persones grans o amb dificultats per desplaçar-se.

L'autobús fa més parades al nucli urbà.

Augmenta el preu de l'aigua

A meitat del mes de novembre la Comissió de Preus de Catalunya va aprovar les noves tarifes d'aigua, tal com estaven sol·licitades pel Ple Corporatiu de l'Ajuntament i a proposta del Consell d'Administració d'Aigües d'Argenton. La proposta que s'ha aprovat representa un augment global del 4'92%, però el criteri que s'utilitza a l'hora de repartir els augments es manté la mateixa tarifa del primer tram (24 metres cúbics per trimestre) en els consums domèstics i es penalitza en més en els trams superiors de consum (48 metres cúbics per trimestre), amb la qual cosa es vol fomentar l'estalvi d'aigua. La companyia d'Aigües d'Argenton ha celebrat l'acceptació d'aquesta proposta i recorda que malgrat l'augment, Argenton està per sota de la mitjana maresmenca pel que fa a tarifes de subministrament d'aigua.

Aquest és el dibuix que va resultar guanyador del Concurs de Dibuixos Nadalencs de l'escola Francesc Burniol i l'ha fet Albert Tejedo Grau de 3er curs. Els finalistes han estat Martí Jiménez, Amara Navarro, Ester Jordán, Màxim Moreno, Maria Pallarolas, Ferran Amatller, Albert Cortés i Aida Grau.

Lluís S. Morgan

Can Pardal = Les Palmeres

Al pati de l'antiquíssima masia de Can Pardal s'hi feien ballades una vegada l'any, mentre va durar l'aplec de Sant Jaume de Treià, en aquell lloc on feien convivència mataronins i argentonins quasi just allà on, fins al 1840, acabava un terme i començava l'altre.

Quan Can Pardal va ser de Francesc Carreras i Candi, aquest la va restaurar, va fer-hi construir una cornisa i una galeria envidriada, i va plantar 5 palmeres al pati. Després de les gelades del 56 només en queda una de monumental fent de mut testimoni, mentre que una de més petita, al costat d'uns eucaliptos, s'ho contempla un xic lluny.

Els Carreras van emparentar amb els

seus veïns, primer els Mercader, aquests amb els Marfà i aquests amb els Maragall, tot un mostrari d'aquella burgesia catalana que va impulsar, un xic, el ressorgiment del nostre país.

Carreras Candi, del qual ara s'ha complert el 140 aniversari de naixement, va ser moltes coses, advocat, polític, historiador, arqueòleg, una primera figura en el món filatèlic, etc. Premiat i reconegut arreu, va indagar la nostra història, l'argentonina, i entre molts altres llibres, va publicar *Lo castell de Burriach o Sant Vicenç*, *Argentona històrica* i *Orígens de la Riera d'Argentona*, llibres on han anat a abeurar tots els nostres historiadors locals. El 1893 va començar a publicar una revista, *Lo Castell de Burriac*,

subtitulada *Defensor dels interessos d'Argentona*, de la qual varen sortir 3 números i en la qual ell era editor, redactor i dibuixant.

Però si una cosa tenia clara Carreras Candi era el seu amor al nostre entorn, i així ho expressa en el pròleg d'un dels seus llibres: "...l'aire que gemat per les pinedes argentonines respirava jo en el bressol, comunicà a mon tendre cor sa vivificadora saba..."

Avui quan passem per davant de Can Pardal=Les Palmeres no podem menys que pensar en aquell home, que amb unes fines ulleres posades sobre el nas, es delia contemplant el nostre paisatge, i el que és més important, a la vegada l'estimava.

FOTO: ARNAL AM NECTAR

Can Pardal o Les Palmeres, una masia amb història.

Aspecte de l'exposició de la vida i obra de Jaume Clavell.

El millor homenatge

Durant més d'un mes el Museu del Càntir ha acollit una d'aquelles exposicions on un pot saber en pocs minuts una bona part de la història d'Argentona. I és que Jaume Clavell (1914-1997), amb tota la seva vitalitat, va ser una d'aquelles persones que s'estimen a mort un poble i ho donen tot per aquest. D'aquesta manera amb l'exposició "Jaume Clavell i Nogueras. L'Home i la seva Vida", organitzada pel Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell, s'ha intentat deixar constància, sobretot entre els més joves, del que va significar Clavell per a la vila d'Argentona. Oriol Calvo, director del Museu i comissari de l'exposició, ens explica com es va planificar: "És una exposició genèrica de la figura de Jaume Clavell. No ens vam centrar en cap aspecte concret, perquè va ser una figura molt polifacètica, va tocar molts temes diferents. Per això a l'exposició es reflecteixen des d'aspectes estrictament biogràfics, fins a la seva producció artística com a escultor, historiador, recuperador de tradicions argentonines, impulsor de moltes activitats culturals de les quals Argentona encara en viu, com és el cas de la Festa del Càntir. Per això volíem donar a conèixer qui era, com pensava i què va fer Clavell i, sobretot, retre-li un merescut homenatge".

Important col·laboració. Aquesta ha estat la vegada que s'han pogut reunir més escultures de Clavell, gràcies sobretot a la col·laboració de la família de l'artista i de molts particulars que han cedit les escultures de Clavell per fer-ne l'exposició. Un fet que Oriol Calvo agraeix: "La col·laboració de la gent ha estat molt important, sobretot la de la família, que ens ha obert les portes a casa seva i ens ha deixat agafar més de 100 fotografies seves. L'avantatge de l'exposició és que ha recollit obres de totes les èpoques i per tant s'ha pogut fer un seguiment a tota la trajectòria, des de la primera obra a l'última. Per tant és una exposició única".

La mostra es dividia en 7 apartats: una primera part introductòria; la seva vinculació amb l'art i la cultura; el seu pensament sobre temes com la família i la política; la vessant artística; l'interès pel col·leccionisme; la importància de la seva tasca com a promotor cultural, i la seva vessant d'historiador.

El dia 12 de gener la major part de la família Clavell va assistir a la inauguració i més d'un es va emocionar en veure l'exposició. Tant és així la relació del Museu amb la família que fins i tot s'ha parlat de fer la donació de papers, fitxes i obres inèdites de Clavell. Una d'elles és l'única imatge que es conserva del retaule gòtic de Sant Domènec. "És un

document únic que Clavell va pintar l'any 1929, quan tenia 15 anys, a l'església de Sant Julià. Ell va pintar el retaule gòtic de Sant Domènec, un retaule que no sé per què però mai s'havia fotografiat. I l'única imatge que es conserva d'aquest retaule que es va cremar durant la guerra és aquesta pintura que va pintar Clavell. La família Clavell ja ens ha dit que li comencéssim a buscar un lloc adient a Argentona perquè la pintura no es mouria del poble. I això és un document històric importantíssim per a Argentona".

Expo a Barcelona. Però aquesta no és l'única exposició relacionada amb el Museu del Càntir que hi ha hagut al mes de febrer, ja que el museu argentoní va ser a Barcelona. Concretament al Saló d'Antiquaris i Art Modern de Barcelona es podrà veure "El Món dels Càntirs al Museu d'Argentona: de l'Edat de Bronze a Picasso", una iniciativa sense precedents en la història del Museu del Càntir ja que era la primera vegada que es feia una còpia en petit del Museu amb les millors peces. L'exposició va permetre donar a conèixer al gran públic el bo i millor del museu argentoní, inclosa la joia de la corona: el càntir que Pablo Picasso va dissenyar l'any 1952 amb els colors característics blau i blanc que formen una cara.

El 12 de gener passat, en plena Festa Major d'Hivern, s'inaugurava una exposició molt especial. Desenes de persones van omplir de gom a gom el Museu del Càntir per assistir a la inauguració de "Jaume Clavell i Nogueras. L'Home i la seva Vida", una exposició dedicada a aquest il·lustre creador argentoní. La mostra dona una àmplia visió de la figura d'un home compromès amb el poble que va tirar endavant nombrosos projectes que encara avui són ben vius.

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA-CAN CABOT: Torre en venda. 400 m2, 800 m2 solar, 7 hab. (1 suite, 2 dobles, 4 individ.), 2 banys, 1 bany aux., cuina office, saló menjador, 2 ambients, terrassa, llar de foc. Assolellat. **276.465,57 € (46.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CAN FERRATERS: Solar en venda. 730 m2, pla, urbanitzat, edificable per torre a 4 vents, edificacions piscina. **210.354,24 € (35.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA: Zona Ajuntament. 180 m2, 120 m2 solar, 3 hab. dobles, 1 bany, cuina, terrassa 40 m2, armari, calefacció, tancaments de fusta (precisa algunes reformes) **252.425,08 € (42.000.000.- Ptes.)**

MATARÓ: Zona La Havana. Casa en venda. 100 m2, 3 hab. (3 dobles), pati de 30 m2, distribuïda en dues plantes, necessita algunes reformes interiors. **171.288,45 € (28.500.000.- Ptes.)**

ARGENTONA: Carrer Gran.Àtic. 90 m2, 3 hab. (1 doble, 3 indiv.), 1 bany, cuina reformada, saló menjador amb llar de foc, terrassa 30 m2, vistes panoràmiques, calefacció, vidres dobles, gas, tancaments d'alumini, exterior. **135.227,72 € (22.500.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-GINESTERES: Torre en venda. 170 m2, 900 m2 de solar, 4 hab. (1 suite, 2 dobles, 1 indiv.), 1 bany, 1 bany aux., cuina office, saló menjador, terrassa, jardí, garatge, calefacció, llar de foc, piscina, 140 m2 de local més 1 lavabo. **345.581,96 € (57.500.000 Ptes.)**

SANT VICENÇ DE MONTALT: Casc antic. Casa 120 m2, 120 m2 solar, 4 habitacions (2 dobles), 1 bany, 1 bany aux., cantonada, cuina office, saló menjador rústic, terrassa 20 m2, calefacció, vidres dobles, gas, llar de foc. **255.430,14 € (42.500.000.- Ptes.)**

MATARÓ: Zona Pizarro. Dúplex de nova construcció en venda. 90 m2, 3 hab. (1 suite, 1 doble, 1 indiv.), 1 bany, 1 bany aux. cuina saló menjador, terrassa 30 m2, ascensor, calefacció, vidres dobles, vidres dobles, assolellat, balcó. **222.374,48 € (37.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA: Plaça Enamorats. Solar en venda. 374 m2, pla, urbanitzat, tots els serveis a la porta del terreny, 15 m. de façana. **168.283,39 € (28.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA: Plaça Església. Casa doble en venda. 225 m2, 150 m2 solar, 4 hab., (1 suite, 1 doble, 2 indiv.), 2 banys, 1 bany aux., cuina rústica, saló menjador amb llar de foc, estudi, jardí 50 m2. **318.536,41 € (53.000.000.- Ptes.)**

ÒRRIU: Centre. Casa en venda. 200 m2, 200 m2 solar, 4 hab. (1 doble, 3 indiv.), 2 banys, cuina equipada, saló menjador rústic, terrassa, jardí 50 m2, garatge 2 cotxes, calefacció, llar de foc, tancaments d'alumini, fusteria interior cire-rer. **210.354,24 € (35.000.000.- Ptes.)**

ÒRRIU: Zona piscina municipal. Casa en venda. 120 m2, 90 m2 solar, 4 hab., (2 dobles, 2 ind.), 1 bany, cuina, saló menjador tot amb fusta, terrassa, garatge 1 cotxe, llar de foc. **195.328,93 € (32.500.000.- Ptes.)**

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

 0,52 € SOLÍS Tomàquet fregit 400 grs.	 0,99 € SOLEY Cafè molt nat. i mescla 250 grs.	 0,38 € COCA-COLA Llauna 33 cc.	 2,69 € NESCAFÉ Cafè descafeinat 100 grs.
 1,49 € KNORR Brou casolà vedella i pollastre Brick 1 l.	 1,05 € ASTURIANA Llet sencera, semidescr. i descr. 1.500 cc.		
 0,95 € XIVECA Cervesa 1 l.	 1,35 € ESTRELLA DAMM Cervesa Pack 6 U. 25 cl.		
 0,57 € CIDACOS Llegums 570 grs.	 0,92 € GARRIDO Arròs extra 1 Kg.	 5,10 € FLOTA Detergent Marsella 14 dosis	

OFERTA VÀLIDA DEL 10 DE FEBRER AL 2 DE MAÇ DE 2003

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

SONIELEC S.L.

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
CABLEJATS D'EDIFICIS
TRACTAMENT I DISTRIBUCIÓ
DE SENYALS ANALÒGIQUES
I DIGITALS

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04
e-mail: sonielec@wanadoo.es - Web: www.sonielec.es.fm

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

RESTAURANT ELS CAÇADORS

Ctra. Vilassar de Mar, 16
08310 ARGENTONA

Tel. 93 756 13 21 - Fax 93 756 16 31

E-mail: rest_cazadores@terra.es

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

CONSULTORI VETERINARI ARGENTONA

- 👍 Desparasitacions
- 👍 Vacunacions
- 👍 Microxip
- 👍 Medicina general
- 👍 Visites a Domicili

Tel: 93 797 23 89

C/ Doctor Samsó, 26 (costat supermercat DIA)
08310 Argentona

Urgències: 93 799 55 99

Spm systems

INSTAL·LADORS

*Tot per
l'aigua*

PISCINES

AIGUA

ELECTRICITAT

CALEFACCIÓ

CLIMATITZACIÓ

ENERGIES ALTERNATIVES

PERFORACIONS

PROJECTES-LEGITZACIONS

PRODUCTES QUÍMICS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

**Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA**

**Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67**

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

FECSA

enher

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• **OBRES I CANALITZACIONS**

• **INSTAL·LACIONS MT I BT**

• **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**

• **MANTENIMENT EMPRESES**

• **AIRE CONDICIONAT**

• **CALEFACCIÓ**

• **TELEFONIA MÒBIL AMENA**

• **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN**

¡¡¡ DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

PTAS.
MINUTO

amena
TU LIBERTAD.

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ